

عنوان مقاله:

ملازمت جبرئیل در شعر شاعران برجسته ی قرن ششم و هفتم (سنایی ، خاقانی ، عطار، مولوی، نظامی ، سعدی)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نرگس آقامحمدی - دبیر زبان و ادبیات فارسی، آموزش پرورش

محمد حبیبی - دبیر زبان و ادبیات فارسی، آموزش پرورش

خلاصه مقاله:

در ادبیات فارسی و به ویژه ادب عرفانی جبرئیل تنها فرشته وحی نمی باشد و با این لقب شناخته شده نیست بلکه چهرهای نمادین برای بیان نکات متنوعی در ادبیات و عرفان به خود گرفته است و این بازتابهای نمادین مفاهیم متنوعی را در برمی گیرد. نویسنده با بررسی شعر شاعرانی چون سنایی ، خاقانی ، عطار، مولوی ، نظامی و سعدی به نوع برداشت آنها از ملازمت جبرئیل که در ادامه ذکر خواهد شد دست یافته است . در این مقاله سعی بر آن شده است که در شعر شاعران مورد نظر، ملازمت جبرئیل از جمله : پر، بانگ ، رنگ ، غذای جبرئیل و...مورد بررسی قرار گرفته شده است . هدف این مقاله نشان دادن میزان استفاده شاعران مذکور از ملازمت جبرئیل در اشعار و حکایات خود و آشنایی خواننده با این اشعار است تا دیدگاه شاعر مورد نظر را در مورد این فرشته الهی دریابد. نگارنده در این مقاله با استفاده از آثار و منابع اصلی مورد نیاز و مرتبط با موضوع را گردآوری کرده و سپس آنها را مورد مطالعه و تحلیل و بررسی قرار داده است . با این هدف که ملازمت جبرئیل را در این اشعار و حکایات مورد بررسی قرار بدهد.

کلمات کلیدی:

جبرئیل ، فرشته الهی ، ملازمت جبرئیل ، ادبیات عرفانی ، فرشته وحی .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1645083>

